

2008 m. gegužės 22 d., ketvirtadienis

- Komisija pasirūpina būtinais ištekiais, kad būtų užtikrinta, jog tai padės pasiekti tikrą pagerėjimą, ypač kviečiant kvalifikuotus darbuotojus, turinčius tinkamos patirties, teikti darbo paraiškas, kurios ateityje bus pridėtos prie EBPO bandymų gairių programos. Ji ieškos galimybių teikti finansinę paramą EBPO bandymų gairių programos sekretoriui, konkrečiai ypatingą dėmesį skirdama alternatyvių bandymų metodų teisiniam tinkamumui.
 - Komisija kiekvienu atveju išsamiai stebės EPBO procesą, kad būtų užtikrinta, jog vykdamas šią užduotį nebūtų pernelyg delsiama. Tai apims sisteminių kiekvieno alternatyvaus metodo pažangos patikrinimą reguliariais laikotarpiais. Bet koks nepagrįstas delsimas, susijęs su konkrečiu metodu, bus pretekstas Komisijai pradėti ES procesą dėl atitinkamo metodo įteisinimo reglamentavimo aktais.
2. supranta, kad vidinių procedūrų supaprastinimas ir pagreitinimas taikomas visam procesui, t. y. nuo patvirtinimo ir teisinio priėmimo nieko nepraleidžiant;
 3. ragina Komisiją užtikrinti visapusišką suinteresuotų šalių dalyvavimą visame procese nuo patvirtinimo iki teisinio priėmimo;
 4. ragina Komisiją iki 2008 m. pabaigos pateikti pasiūlymą dėl šio reglamento pritaikymo prie techninės pažangos ir tai būtų 1 dalyje nurodytų išipareigojimų įgyvendinimo lakmuso popierėlio testas;
 5. ragina Komisiją iki 2008 m. pabaigos pranešti Parlamentui apie šių išipareigojimų vykdymą;
 6. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

Gyvūnų sveikatos strategija (2007–2013 m.)

P6_TA(2008)0235

2008 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Naujosios Europos Sąjungos gyvūnų sveikatos strategijos (2007–2013 m.) (2007/2260(INI))

(2009/C 279 E/20)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl Naujosios Europos Sąjungos gyvūnų sveikatos strategijos (2007–2013 m.) (COM(2007)0539) („Gyvūnų sveikatos strategijos komunikatas“), pagal kurį „Prevencija geriau už gydymą“ ir Komisijos tarnybų darbo dokumentai (poveikio vertinimas ir poveikio vertinimo santrauka) pridedami prie minėto komunikato (SEC(2007)1189 ir SEC(2007)1190),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą ir Tarptautinės prekybos komiteto nuomonę (A6-0147/2008),
- A. kadangi gyvūnų sveikata glaudžiai susijusi su žmonių sveikata, nes egzistuoja tiesioginio ar netiesioginio tam tikrų ligų perdavimo galimybė,
 - B. kadangi gyvūnų sveikata svarbi ekonominiu požiūriu, nes dėl gyvūnų ligų pagaminama mažiau gyvulininkystės produkcijos, gyvūnai miršta, gyvūnus tenka skersti, taigi dėl to patiriama ekonominių nuostolių,

2008 m. gegužės 22 d., ketvirtadienis

- C. kadangi gyvūnai yra gyvi, jaučiantys padarai ir jų apsauga bei teisingas elgesys su jais – tai iššūkis kultūringai ir civilizuotai XXI a. Europai,
- D. kadangi dideli gyvūnų ligų protrūkiai neretai gali būti socialinės dislokacijos ir socialinių problemų kaimo vietovėse priežastis,
- E. kadangi gyvūnų gerovė yra vienas iš veiksnių (tačiau ne vienintelis), kuris prisideda prie gyvūnų sveikatos, tai patvirtinama remiantis etiniais, socialiniais ir ekonominiais pagrindais, bet šį dalyką būtina pagrįsti tvirtu moksliniu pagrindu,
- F. kadangi prekyba tampa vis labiau globali, o prekyba gyvūninės kilmės produktais auga ir ES, ir tarptautiniu lygmenimis,
- G. kadangi bendradarbiavimą gyvūnų sveikatos klausimais reikia koordinuoti ES ir pasaulio lygmenimis,
- H. kadangi veiksmų gyvūnų sveikatos srityje efektyvumas priklauso ne tik nuo taikomų administracinių priemonių, bet taip pat nuo informatyvaus ir atsakingo visų suinteresuotų šalių bendradarbiavimo,
- I. kadangi geriausias būdas kovoti su gyvūnų ligomis – pirmiausia neleisti joms atsirasti, laikantis principų „prevencija geriau už gydymą“ ir „skiepijimas geriau už nereikalingą skerdimą“,
- J. kadangi skiepytų (neatidėliotinai) gyvūnų produktų kokybė niekuo nesiskiria nuo neskiepytų gyvūnų produktų kokybės, tačiau ES ir kitų šalių rinkos ne visada noriai išleidžia skiepytų (neatidėliotinai) gyvūnų produktus, ir gyvulininkystė besiverčiantiems ūkininkams bei kitiems ūkio subjektams reikia pakankamai garantijų, kad šalys į savo rinkas išleis šiuos produktus nesumažintomis kainomis,
- K. kadangi dėl atviresnių sienų, didesnės maisto paklausos pasaulyje, pasaulinės prekybos, asmenų judumo pasaulyje, visuotinio atšilimo ir neteisėtos prekybos didėja pavojus gyvūnų sveikatai;
1. palankiai vertina strateginio požiūrio į Europos Sąjungos gyvūnų sveikatos politiką plėtojimą, taip pat pritaria visiems Gyvūnų sveikatos strategijos komunikate išdėstytiems siekiams, tikslams ir principams, kurie leis ES sustiprinti savo apsaugos mechanizmus ir geriau pasirengti naujų epizootinių ligų atvejais;
 2. prašo Komisijos pateikti Gyvūnų sveikatos strategijos komunikate numatytą veiksmų planą;
 3. atkreipia Tarybos ir Komisijos dėmesį į tai, kad neįmanoma laikytis Gyvūnų sveikatos strategijos komunikate nustatyto 2007–2013 m. grafiko, nes diskusijos dėl komunikato tebevyksta, o pagrindiniai jam įgyvendinti reikalingi teisės aktai nebus priimti anksčiau nei 2010 m.;
 4. todėl ragina, kad Komisija, pateikdama teisės aktų pasiūlymus, užsibrėžtų didesnius tikslus ir numatytų ilgesnio laikotarpio perspektyvą, nes tuomet būtų galima gauti naudos iš kitų diskusijų, kurios turėtų įtakos ES biudžeto ištekliams ir politikos prioritetams;
 5. pritaria išreikštam norui parengti naują strategiją (politiką) dėl bendros teisinės sistemos, skirtos gyvūnų sveikatai Europos Sąjungoje, joje būtų tinkamai atsižvelgiama į Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos (Tarptautinio epizootijų biuro (TEB)) standartus ir gaires;
 6. pabrėžia, kad ūkininkams, gyvulių augintojams ir savininkams tenka svarbiausias vaidmuo stebint, saugant gyvulių sveikatą ir skatinant rūpintis ja, vykdamt ligų prevenciją ir nustatymą;

2008 m. gegužės 22 d., ketvirtadienis

7. pabrėžia veterinarijos gydytojo ir gyvulių veisimo profesijos, kurios atstovai turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį plėtojant ir teikiant specializuotas ir iniciatyvinio pobūdžio paslaugas, pvz., gyvūnų sveikatos planavimo srityje, svarbą; reiškia susirūpinimą dėl veterinarijos gydytojų skaičiaus kai kuriose ES kaimo vietovėse;
8. taip pat pabrėžia, kad dėl didėjančio judumo didėja žmonių vaidmuo platinant gyvūnų ligas;
9. pritaria gyvūnų sveikatos strategijos tikslui daugiau investuoti į prevencines priemones ir į kontrolės sistemą ir taip sumažinti ligos protrūkių tikimybę; pritaria principui, kad „prevencija geriau už gydymą“;
10. pabrėžia, kad iš skiepytų gyvūnų pagaminti produktai niekuo nesiskiria nuo iš neskiepytų gyvūnų pagamintų produktų;
11. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad iš skiepytų (apsauginiai skiepai) gyvūnų pagamintais produktais būtų galima prekiauti visoje ES;
12. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad iš skiepytų pagaminti gyvūnų produktai būtų pripažinti tarptautiniu lygmeniu;
13. pritaria Gyvūnų sveikatos strategijos komunikate apibrėžtai vizijai ir tikslui, kad rengiant plataus masto konsultacijas „su suinteresuotosiomis šalimis“ ir „tvirtai laikantis aukštų gyvūnų sveikatos apsaugos standartų“ bus galima nustatyti prioritetus, kurie atitinka strateginius tikslus, ir iš naujo svarstyti, kas yra priimtini ir tinkami standartai;
14. palankiai vertina tai, kad Gyvūnų sveikatos strategijos komunikate pripažįstamas labai svarbus gyvūnų sveikatos ir jų gerovės ryšys, ir tikisi, kad būsimojoje politikoje šie du klausimai bus susieti;
15. susidomėjęs laukia parengiamojo gyvūnų poilsio vietų projekto rezultatų ir tyrimo, aprėpsiančio gyvūnų sveikatos gerinimo juos vežant ir stovint kontrolės postuose reikmes ir būtinas priemones;
16. palankiai vertina tai, kad strategija apima visų gyvūnų sveikatą Europos Sąjungoje, taigi ji apima ir sulaukėjusius gyvūnus, kurie konkrečiai nėra paminėti, jei tik esama pavojaus, kad jie gali perduoti ligas kitiems gyvūnams ar žmonėms;
17. pritaria Komisijos ketinimui priimti informavimo apie riziką strategiją, kurią tvarkytų suinteresuotos šalys ir vartotojai; pažymi, kad nors Europos gyvulininkystė yra saugesnė nei kada nors anksčiau ir griežtai kontroliuojama, visuomenė šį sektorių vertina ne itin patenkinamai, taigi kai kurių pastarųjų krizių metu rinkoje kilo problemų, nes buvo prarastas pasitikėjimas;
18. pritaria Gyvūnų sveikatos strategijos komunikate nurodytai ir aptariamai tikslinei gyventojų grupei, kurią sudaro: gyvūnų savininkai, veterinarijos, su maisto grandine susijusios įmonės, gyvūnų sveikatos pramonė, gyvūnų apsaugos organizacijos, mokslininkai ir dėstytojai, laisvalaikio ir sporto organizacijų valdymo organai, švietimo institucijos, vartotojai, keliautojai, valstybių narių kompetentingos institucijos ir ES institucijos bei mano, kad būtina įtraukti gyvulininkystės inžinerijos profesijos atstovus;
19. atkreipia dėmesį į tai, kad gyvūnų sveikatos strategija taip pat turėtų apimti skerdyklų, gyvūnų vežimo įmonių ir pašarų tiekėjų veiklą ir joje numatytas administracinių procedūrų supaprastinimas;

2008 m. gegužės 22 d., ketvirtadienis

20. pažymi, kad pagal gyvūnų sveikatos strategiją ir joje pateikiamą prevencijos koncepciją turėtų būti parengtos reikalingos teisinės ir finansinės priemonės, skirtos augintinių ir benamių gyvūnų stebėsenai, zoonotinių ligų plitimo ir gyvūnų sveikatos problemų prevencijai; šioje strategijoje visų pirma turėtų būti numatytos skiepavimo programos ir kitos prevencinės priemonės, skirtos kovoti su benamių šunų ir kačių platinamomis ligomis, ypač atvejais, kai dar nėra galimybių skiepyti; ragina Komisiją įvertinti galimas ekonomines ir socialines zoonotinių ligų plitimo ir gyventojų bei jų augintinių judumo pasekmes;
21. atkreipia dėmesį į tai, kad vadovaujantis siūloma strategija gali būti pasiekta teigiamų rezultatų, jei bus nustatyta aiški ir skaidri individualių priemonių finansavimo tvarka, o tai nėra numatyta Gyvūnų sveikatos strategijos komunikate; kritikuoja, kad Komisijos komunikate net neužsimenama apie minėto Komunikato finansavimo poreikius;
22. pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, reikia išaiškinti ES, valstybių narių ir žemės ūkio sektoriaus vaidmenį finansuojant gyvūnų sveikatos priemones, pavyzdžiui, susijusias su biologinio saugumo užtikrinimu ūkiuose, vakcinavimo programomis, moksliniais tyrimais ir aukštesniais gyvūnų gerovės standartais, ir ragina Komisiją išaiškinti šiuos klausimus gyvūnų sveikatos strategijoje;
23. atkreipia dėmesį į tai, kad bendra gyvūnų apsaugos politika yra viena iš labiausiai integruotų ES politikos sričių, ir kad ji turėtų būti finansuojama daugiausia iš Bendrijos biudžeto, tačiau tai nereiškia, kad valstybės narės ir ūkininkai atleidžiami nuo finansinės atsakomybės;
24. pripažįsta, kad ES ir už jos ribų esančios rinkos ne visada nori importuoti gyvūnų, kurie buvo skiepyti ir kuriems taikytos apsaugos priemonės, mėsą; pabrėžia, kad gyvulininkystės besiverčiantys ūkininkai ir kiti rinkos dalyviai reikalauja garantijų, kad jie galės parduoti savo produkciją nesumažintomis kainomis; mano, kad šis klausimas yra labai svarbus ir jį Komisiją turi kuo greičiau išspręsti, kad būtų užtikrintas laisvas prekių judėjimas;
25. atkreipia dėmesį į kai kuriuose gyvulininkystės sektoriuose esamą ir didėjančią bakterijų atsparumo antibiotikams problemą, dėl kurios gali kilti sunkumų ir visuomenės sveikatos srityje; todėl ragina Komisiją pristatyti šios problemos tyrimą ir kartu, jei reikia, pagal gyvūnų sveikatos strategiją pateikti pasiūlymų;
26. išreiškia nepasitenkinimą dėl nuorodų, kad atskiros priemonės bus finansuojamos iš esamų fondų, ir ragina Komisiją, kai ji rengs argumentus biudžeto svarstymams, kurie prasidės 2009 m., pritarti su esamo veterinarijos fondu susijusių galimybių didinimui;
27. pabrėžia gyvūnų sveikatos priemonių koordinavimo ES mastu svarbą ir ragina Komisiją atlikti aktyvesnį koordinavimo vaidmenį nei iki šiol;
28. atkreipia dėmesį į didėjančių pavojų gyvūnų sveikatai dėl didėjančio judumo pasaulyje, didėjančios maisto paklausos, augančios tarptautinės prekybos ir klimato kaitos; pabrėžia, kad reikia tinkamos neatidėliotino vakcinavimo nuo esamų ir naujų atsirandančių ligų strategijos;

1 ramstis. Prioritetinių ES lygmens veiksmų nustatymas

29. pripažįsta pavojaus pobūdžio nustatymo ir tokio pavojaus skirstymo į kategorijas svarbą, įskaitant priimtino rizikos lygio Bendrijoje ir sąlygiškai prioritetinių rizikos mažinimo veiksmų nustatymą; mano, kad reikia dėti pastangas siekiant aiškiai nustatyti situacijas, kada ligos pavojus yra padidėjęs ir viršija priimtina rizikos lygį, taip pat šių situacijų pasekmes;
30. atkreipia dėmesį, kad didelis gyvulių tankumas intensyviojo ūkininkavimo metodus taikančiuose ūkiuose didina ligų plitimo pavojų ir silpnina ligų kontrolę, jei taikomos netinkamos ligų kontrolės priemonės; neteisingai taikant ligų kontrolės priemones tokių pat problemų gali kilti ir ūkiuose, kuriuose dirbama pagal kitas ūkininkavimo sistemas;

2008 m. gegužės 22 d., ketvirtadienis

31. pažymi atstumų tarp ūkių svarbą vykdant epideminių ligų kontrolę;
32. pripažįsta, kad ES galioja griežtos taisyklės dėl gyvūnų vežimo, jose atsižvelgiama į poreikį įtvirtinti aukštesnius gyvūnų gerovės standartus, vykdyti ligų prevenciją ir kontrolę; ragina visas valstybes nars visapusiškai įdiegti šiuos standartus; mano, kad šių standartų turėtų laikytis ir gyvūninės kilmės produktus į ES eksportuojančios šalys, kad būtų skatinamas ir užtikrinamas aukštas gyvūnų gerovės ir sveikatos lygis visame pasaulyje; atkreipia dėmesį į galimą padidėjusią riziką, susijusią su gyvūnų vežimu ilgais atstumais, nes dėl to gali plisti ligos ir silpnėti ligų kontrolės priemonės, jei taikomi netinkami ligų kontrolės metodai; todėl laikosi nuomonės, kad higienos ir gyvūnų gerovės taisyklės, taikomos vežant gyvūnus, turėtų būti atidžiai kontroliuojamos ir, esant būtinybei, griežtinamos; ragina skubiai diegti integruotą elektroninę Europos gyvūnų registravimo sistemą, įskaitant sunkvežimių buvimo vietos nustatymą taikant pasaulinę vietos nustatymo sistemą (angl. GPS); mano, kad užtikrinant gyvūnų gerovę svarbesnė ne vežimo trukmė, o kokybė;
33. mano, kad taip pat būtina atsižvelgti į tai, kad globalizacija, klimato kaita ir žmonių judėjimas yra gyvūnų ligų plitimui palankūs veiksniai, dėl kurių ligas sunkiau suvaldyti;
34. pabrėžia, kad vykdant naująją gyvūnų strategiją reikalinga nuosekli informavimo strategija, kuri turėtų apimti visų suinteresuotų šalių organizacijų glaudų bendradarbiavimą ES, nacionaliniu ir vietos lygmenimis;

2 ramstis. ES teisės aktų sistema

35. pritaria nuomonei, kad esama ES gyvūnų sveikatos srities teisės aktų sistema yra sudėtinga ir suskaidyta, todėl ją reikėtų supaprastinti; mano, kad pagrindinės taisyklės, kuriomis reglamentuojami veiksmai gyvūnų sveikatos srityje, jei įmanoma, turėtų būti pateiktos viename teisės akte;
36. be to, pabrėžia, kad pagrindinis strategijos tikslas turėtų būti esamo tarpusavyje susijusių ir viena kitą papildančių politikos priemonių rinkinio pakeitimas viena teisės aktų sistema, kurioje būtų ypač atsižvelgiama į TEB ir Pasaulio sveikatos organizacijos ir (arba) Maisto ir žemės ūkio organizacijos Maisto kodekso (angl. *Codex Alimentarius*) rekomendacijas, standartus ir gaires, nepamirštant ES taisyklių, pavyzdžiui, dėl skaidrumo ir visų suinteresuotų šalių įtraukimo, ir išvengiant sveikatos padėties blogėjimo ES;
37. pritaria, jog reikia užtikrinti, kad nepagrįstos nacionalinės ir regioninės taisyklės gyvūnų sveikatos srityje nesudarytų kliūčių veikti vidaus rinkai, ir kad visų pirma išteklių, skirti kovai su ligų protrūkiu, būtų atitinkamai proporcingi atsižvelgiant į keliamą pavojų ir nebūtų naudojami nepagrįstais prekybinės diskriminacijos tikslais, ypač produktų, pagamintų iš skiepytų gyvūnų, atveju;
38. mano, kad ES teisės aktų sistema turėtų aiškiai ir atitinkamai lanksčiai nustatyti gyvūnų, įskaitant nekomerciniais tikslais laikomų gyvūnų, savininkų pareigas pavojingų situacijų atveju siekiant užkirsti kelią nereikalingiems konfliktams ir ginčams; mano, kad laukinių gyvūnų ligų plitimo stabdymas taip pat yra svarbi prevencijos strategijos dalis;
39. pritaria išankstinės galimybių studijos, kurią, remdamasi Komisijos vardu parengtu 1995–2004 m. Bendrijos gyvūnų sveikatos politikos ir ateities alternatyvų vertinimu 2006 m. liepos 25 d. atliko bendrovė „Civic Consulting“, kurioje nagrinėtos galimybės kilus gyvūnų ligų epidemijai taikyti suderintas sąnaudų paskirstymo sistemas ir kuri sudarė dalį Parlamento į 2004 m. biudžetą įtraukto bandomojo kovos su užkrečiamomis gyvūnų ligomis finansavimo projekto, išvadoms, t. y. jose išsakytam raginimui derinti valstybių narių taikomas sąnaudų paskirstymo sistemas; taip pat pažymi, kad sąnaudų paskirstymas ir atsakomybės pasidalijimas susiję, taigi visos šalys, įskaitant gyvūnų savininkus, turėtų visapusiškai dalyvauti taikant minėtąsias sistemas ir prisiimti atitinkamus įsipareigojimus; pažymi, kad turėtų būti taikomos naujos suinteresuotųjų šalių įtraukimo į sprendimų svarbiais politikos klausimais priėmimo procesą priemonės;

2008 m. gegužės 22 d., ketvirtadienis

40. pripažįsta, kad reikia iš naujo svarstyti galiojančią bendro finansavimo priemonę, kad būtų galima užtikrinti, jog visi dalyviai prisiims atsakomybę ir prisidės nustatant ligas ir kovojant su jomis, taip pat, kad būtų užkirstas kelias konkurencijos tarp skirtingų valstybių narių ūkininkų iškraipymams; ragina klasifikuoti gyvūnų ligas remiantis ateities bendro finansavimo procedūromis ir atsižvelgiant į planuojamų kovos priemonių pobūdį, pavojų visuomenės sveikatai bei kitą išorės poveikį; pažymi, kad gyvūnų savininkams skirti kompensacijų fondai, pagrįsti rezervų sistema, stiprina individualią ir bendrą atsakomybę;

41. visiškai sutinka su tuo, kad kompensavimo sistema negali apsiriboti tik kompensacijų skyrimu gyvūnų, kurie skerdžiami dėl ligos protrūkio, savininkams, bet ji turėtų būti derinama su rizikos prevencijos iniciatyvomis, kai mažinamas įnašas į nacionalinius ar regioninius gyvūnų sveikatos fondus ūkininkams, taikantiems papildomas rizikos mažinimo priemones, tokiu būdu skatinant (neatidėliotiną) skiepimą kaip alternatyvą kovai su padariniais, pripažįsta, jog tai reiškia, kad (neatidėliotinai) paskiepytų gyvulių savininkams turėtų būti suteiktos pajamos garantijos; mano, kad toks pat principas turėtų būti taikomas ir valstybėse narėse kaip iniciatyva siekiant sumažinti rizikos lygį;

42. atsižvelgdamas į įtemptą padėtį pasaulinėje ūkio gyvulių pašarų rinkoje, pripažįsta, kad be žuvies miltų Europos gyvulių augintojams skubiai reikalingi aukštos kokybės saugūs gyvulių pašarai, kurių sudėtyje būtų vertingų baltymų ir kurių būtų galima įsigyti už prieinamą kainą; taip pat pažymi, kad į maisto grandinę per gyvulių pašarus (išskyrus atrajojančių gyvulių pašarus) iš naujo įtraukiant gyvūnų baltymus svarbu nuosekliai vadovautis prevencijos principu, kaip nurodyta naujosios gyvūnų sveikatos strategijos šūkyje „Prevencija geriau už gydymą“; todėl pabrėžia būtinybę dėti daugiau pastangų nustatant veiksmingas kontrolės ir stebėsenos priemones, kurias taikant gamybos proceso metu būtų šalinami visi patogenai, užtikrinamas visapusiškas atsekamumas ir siekiama apsisaugoti nuo importuojamų ar valstybėse narėse gaminamų pašarų sukeltos taršos bei vengiama maišyti gyvūnų pašarų rūšis;

43. ragina Komisiją atlikti lyginamąją valstybėse narėse taikomų kompensavimo sistemų analizę ir jos pagrindu parengti ES lygmens bazinį modelį; taip pat ragina Komisiją sukurti veiksmingos valstybių narių sąnaudų pasidalijimo sistemos teisinę bazę, kad būtų galima užtikrinti, jog finansuojant tiesiogines gyvūnų ligų likvidavimo išlaidas prisidės ir pats sektorius;

44. pažymi, kad kovojant su sunkioms ligomis reikalingas didelis Bendrijos įnašas, kad būtų galima užtikrinti vienodas sąlygas ir galimybes, kai atitinkamų šalių ir augintojų turimų išteklių nepakanka;

45. pritaria Komisijos išipareigojimui teikti ataskaitą, kurioje būtų numatytos galimybės, susijusios su veiksminga finansinių garantijų pašarų verslo subjektams sistema;

46. pritaria, kad ES teisinėje sistemoje reikėtų numatyti paramos dengiant netiesioginius nuostolius, atsiradusius ne vien tik panaudojus ligų likvidavimo priemones, galimybę; atkreipia dėmesį į tai, kad tam tikrais atvejais netiesioginiai nuostoliai gali būti didesni nei tiesioginiai nuostoliai, taigi reikia numatyti nuostatą, pagal kurią juos būtų galima kompensuoti; todėl pritaria, kad būtų daugiau tiriama šioje srityje ir tai, kaip Europos bendrija galėtų padėti kurti gyvulininkystėje besiverčiančių ūkininkų nacionalines draudimo sistemas; tačiau pažymi, kad tam tikrais atvejais privatus draudimas gali būti veiksmingesnė priemonė tokiems nuostoliams atlyginti;

47. pabrėžia, kad ES teisės aktai jau iš esmės grindžiami atitiktimi TEB ir (arba) Maisto kodekso standartams ir kad esama tinkamų prižasčių stengtis visapusiškai atitikti šiuos standartus, o ES turėtų skatinti savo gyvūnų sveikatos standartus siekdama, kad jie būtų patvirtinti tarptautiniu lygmeniu; todėl, kad padidėtų ES derybinė galia TEB, pritaria galimai ES narystei jame; be to, pabrėžia, kad svarbu užtikrinti suinteresuotų šalių indėlį TEB ir (arba) Maisto kodekso lygmeniu;

48. ragina ES ginti savo aukštus gyvūnų sveikatos ir gerovės standartus tarptautiniu ir Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) lygmenimis, siekiant pakelti gyvūnų sveikatos ir gerovės standartus visame pasaulyje; pripažįsta, kad dėl aukštesnių ES standartų ES augintojai patiria daugiau išlaidų ir kad jie privalo būti ginami tais atvejais, kai importuojami pagal žemesnius standartus pagaminti gyvūninės kilmės produktai;

2008 m. gegužės 22 d., ketvirtadienis

49. pritaria siūlomoms veiksoms siekiant Bendrijos lygmeniu sukurti eksporto strategiją ir pabrėžia, kad Komisija turėtų dėti visas pastangas siekdama pagerinti patekimą į trečiųjų šalių rinkas ir pašalinti eksporto kliūtis;

3 ramtis. Geresnė su gyvūnais susijusio pavojaus prevencija, priežiūra ir pasirengimas krizėms

50. atkreipia dėmesį į būtinybę ūkiuose gerinti biologinį saugumą ir skatinti visus ūkio subjektus vadovautis aukštesniais standartais; pripažįsta, kad infekcinės ligos gali smogti mažiems, dideliems ūkiams, taip pat ūkiams, kur gyvūnai laikomi laisvalaikui, zoologijos sodams, gamtos draustiniams, skerdykloms, gyvūnų vežimo ir tranzito metu; mano, kad tokios priemonės, kaip naujų į ūkius atgabentų gyvūnų izoliavimas, sergančių gyvūnų izoliavimas ir asmenų judėjimo reguliavimas, gali turėti didelį poveikį siekiant užkirsti kelią ligos plitimui;

51. atkreipia dėmesį, kad gyvūnų laikymas lauke – tai įvairioms gyvulininkystės sistemoms būdinga savybė, kuri ypač dažna kai kuriuose regionuose ir tam tikrų rūšių gyvūnų auginimo atveju; pripažįsta, kad tokia praktika pritaria visuomenė ir ji remiama valstybės lėšomis; pažymi, kad tokia praktika gali nesutapti su biologinio saugumo tikslais; mano, kad ūkininkai apsidrausdami nuo šiems gyvulininkystės metodams būdingo didesnio pavojaus gyvūnų sveikatai turėtų gauti visuomenės paramą ir kad politiniai tikslai gyvūnų sveikatos ir gyvūnų apsaugos srityse turėtų derėti tarpusavyje;

52. atkreipia dėmesį, kad gyvūnų gerovei ir sveikatai užtikrinti labai svarbus ūkių valdytojų ir darbuotojų pasirengimas, todėl pritaria, kad reikia remti mokymo ir kvalifikacijos kėlimo priemones;

53. tikisi, kad bus pripažinta kokybės valdymo sistema, skirta rizikos, susijusios su skirtingų tipų auginimo sistemomis, rūšims skirstyti į kategorijas; yra įsitikinęs, kad tinkamas valdymas padėtų vartotojams priimti nesnes ir tam tikrų problemų biologinio saugumo aspektu keliančias gyvulininkystės sistemas (ganyklinė gyvulininkystė) padaryti saugesnes;

54. mano, kad produktų atsekamumas, pagrįstas identifikavimu ir registravimu, yra itin svarbus gyvūnų sveikatos stebėsenos, ligų prevencijos ir maisto saugos požiūriais; atsižvelgdamas į šias aplinkybes, remia su privalomu gyvūnų elektroniniu ir DNR pagrindu genetiniu identifikavimu ir registravimu susijusius veiksmus ES lygmeniu ir išsamios gyvūnų judėjimo stebėjimo sistemos sukūrimą, tačiau atkreipia dėmesį į su tokia sistema susijusias išlaidas, ypač ūkiams, kurių struktūra nėra gera ekonominiu požiūriu; ragina Komisiją padėti ūkininkams padengiant dideles reikiamas įrangos įsigijimo išlaidas ir sudaryti galimybę valstybėms narėms tokias priemones įtraukti į savo kaimo plėtros programas;

55. atkreipia dėmesį į valstybėse narėse esamus didelius skirtumus, susijusius su dėl ES identifikavimo ir registravimo taisyklių nesilaikymo sunaikintų galvijų skaičiumi; laukia Komisijos paaiškinimų dėl šių skirtumų ES;

56. pritaria požiūriui, kad geresnis biologinis saugumas prie sienų yra itin svarbus, atsižvelgiant į tai, kad ES yra didžiausia maisto, įskaitant gyvūninės kilmės produktus, importuotoja; mano, kad atsižvelgiant į infekcijos pernešimo ar sergančių gyvūnų atvežimo į ES riziką, veterinarinė ir sanitarinė kontrolė prie ES sienų turi būti itin nuosekli ir griežta, neapsiriboti tik dokumentų patikra, be to, jos metu turėtų būti galima nustatyti, ar gyvūnai buvo auginami laikantis ES teisės aktuose nustatytų gyvūnų gerovės standartų;

57. pabrėžia gyvūnų sveikatos patikros trečiojoje šalyse svarbą ir prašo padidinti Maisto ir veterinarijos tarnybos finansinius išteklius;

58. mano, kad veterinarinė ir muitinės kontrolė prie ES sienų turėtų būti itin griežta siekiant užkirsti kelią nelegaliam gyvūnų ir gyvūninės kilmės produktų įvežimui arba nelegaliai prekybai jais, atsižvelgiant į tai, kad jie gali kelti didelę ligų plitimo grėsmę, kurią sukelia toks įvežimas ar nelegali prekyba; atkreipia dėmesį į tai, kad šiuo tikslu reikia suteikti organizacinę, mokomąją ir finansinę paramą veterinarinėms tarnyboms prie ES išorės sienų, įskaitant jūros sienas, ypač naujose valstybėse narėse, ES kaimynystėje

2008 m. gegužės 22 d., ketvirtadienis

esančiose trečiojoje šalyse ir besivystančiose šalyse; be to, ragina Komisiją ir valstybes nares parengti tinkamus informavimo planus ir pranešti gyventojams apie pavojų, susijusį su asmeniniais reikmėms įvežamais gyvūnais ir gyvūninės kilmės produktais;

59. ragina Komisiją ir Tarybą sukurti geresnio maitinės ir veterinarijos tarnybų bei kelionių organizatorių veiklos koordinavimo sistemas siekiant palengvinti valstybių narių ir trečiųjų šalių bendradarbiavimą;

60. ragina Komisiją daug labiau suintensyvinti bendradarbiavimą su besivystančiomis šalimis ir teikti joms techninę pagalbą ir padėti joms laikytis ES sanitarinių standartų bei sumažinti gyvūnų ligų plitimo iš šių šalių į ES pavojų; mano, kad pirmenybė bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis veterinarijos srityje turėtų būti teikiama toms šalims, kurios turi bendras sienas su ES;

61. pabrėžia veterinarinės priežiūros svarbą krizių ir prevencijos atvejais užtikrinant išankstinį išspėjimą apie su gyvūnais susijusius pavojus ir greitai juos aptinkant; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją išnagrinėti galimybę pradėti taikyti ūkių, kuriuose periodiškai nesilanko veterinarijos specialistai, audito sistemą;

62. pabrėžia, kad būtina, jog ūkio subjektams, veterinarijos gydytojams ir jų padėjėjams, kontrolės tarnyboms ir kitoms kompetentingoms institucijoms užtikrinti veiksmingo mokymosi galimybes, kad jie galėtų greitai nustatyti su gyvūnais susijusį pavojų, taip pat būtina atnaujinti minimalius ES standartus veterinarijos gydytojų mokymo programų srityje, ES lygmeniu remti tokias mokymo programas ir kartu imtis priemonių, skirtų šiems standartams įgyvendinti ir kuo greičiau suderinti mokyklų ir universitetų programas šioje srityje; todėl mano, kad Europos veterinarijos mokyklų akreditavimo sistema galėtų padėti siekiant tikslo užtikrinti aukšto lygio veterinarinį išsilavinimą;

63. aktyviai pritaria veiksams, kuriais siekiama, kad būtų daugiau pradėta naudotis skiepus (ir slopinančiais, ir apsauginiais), kurie, imantis ligos likvidavimo priemonių, padėtų veiksmingiau užkirsti kelią ligoms ir jas suvaldyti; atkreipia dėmesį į tai, kad norint sukurti veiksmingą vakcinavimo sistemą reikia pajamų garantijų skiepytų gyvūnų savininkams, kadangi jiems gali būti sunku parduoti skiepytų gyvūnų produktus, reikia numatyti atitinkamą finansinę paramą siekiant skatinti įdiegti tokią sistemą ir užtikrinti, kad skiepytų gyvūnų produktams nebūtų taikomi jokie apribojimai; mano, kad taip pat itin svarbu plėsti ES vakcinų bankus; taip pat mano, kad būtina taikyti visas priemones, kurios gali padėti sumažinti paskerstų ir sunaikintų sveikų gyvūnų skaičių, pvz., vykdyti tyrimus, skirtus patikrinti, ar gyvūnų organizme nėra patogeninių medžiagų, kad juos būtų galima normaliai paskersti;

64. pritaria visų atitinkamų rūšių gyvūnų vakcinavimo ir nuo visų ligų strategijų kūrimui;

65. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis priemonių siekiant užtikrinti nediskriminacinę produktų, pagamintų iš skiepytų gyvūnų, apyvartą, kadangi ji nėra užtikrinta, ir tai iki šiol yra didžiausia kliūtis naudoti skiepus kaip kovos su užkrečiamosiomis gyvūnų ligomis priemonę; todėl ragina, *inter alia*, uždrausti vartotojams skirtose etiketėse žymėti, kad produktai pagaminti iš skiepytų gyvūnų, taip pat ragina vykdyti veiksmingas visuomenės informavimo apie produktų, pagamintų iš skiepytų gyvūnų, nekenksmingumą strategijas, ir ragina, kad vyriausybės, ūkininkų organizacijos, vartotojų organizacijos, mažmenininkai ir prekybos organizacijos sudarytų susitarimus dėl laisvos produktų, pagamintų iš skiepytų gyvūnų, apyvartos;

66. mano, kad krizių metu imantis veiksmų svarbu užtikrinti galimybę pasinaudoti specialistų žiniomis, o atliekant būtiną gyvūnų skerdimą tai daryti humaniškai, apsaugant gyvūnus nuo nereikalingų kančių ir pripažįstant, kad jie yra gyvi, jaučiantys padarai;

67. pažymi, kad veterinariniai vaistai ir gyvūnų skiepai yra gyvūnų sveikatos priežiūros elementas, ir kad atitinkamai reikėtų pertvarkyti Komisijos tarnybų atsakomybę;

2008 m. gegužės 22 d., ketvirtadienis

4 ramstis. Mokslas, inovacijos ir moksliniai tyrimai

68. pabrėžia, kad mokslinių tyrimų vaidmuo gyvūnų sveikatos sistemoms yra itin svarbus, nes jie užtikrina pažangą, ypač gyvūnų ligų stebėsenos, diagnozės ir kontrolės, rizikos analizės, skiepų kūrimo, bandymų, efektyvių gydymo metodų, grindžiamų mokslo žiniomis; primena, atsižvelgdamas į šias aplinkybes, Parlamento inicijuotą 2008 m. ES biudžeto pataisą dėl asignavimų, skirtų (žymėtiesiems) skiepams ir bandymų metodams kurti, didinimo; ragina Komisiją veiksmingai pasinaudoti šiais didesniais asignavimais;

69. atkreipia dėmesį į būtinybę atlikti išsamesnius mokslinius pašarų poveikio gyvūnų sveikatai ir netiesioginio poveikio žmonių sveikatai tyrimus;

70. mano, kad tyrimai gyvūnų sveikatos ir gerovės srityse, atliekami pagal septintąją bendrąją mokslinių tyrimų programą, ir kiti tyrimai, atliekami nacionaliniu ir Europos lygmenimis, prisideda prie efektyvesnių veiksmų gyvūnų sveikatos klausimais;

71. nurodo, kad reikia stiprinti gyvūnų ligų klausimams spręsti skirtų Bendrijos ir nacionalinių etaloninių laboratorijų tinklą, atkreipia dėmesį į jau esamus tinklus ir pritaria tam, kad reikėtų taikyti moksliniu požiūriu vienodus bandymo būdus, kurie atitiktų su prekyba susijusius reikalavimus (būtų patvirtinti ir priimti TEB ir prekybos partnerių iš trečiųjų šalių);

72. pabrėžia, kad svarbu keistis moksline informacija gyvūnų sveikatos ir gerovės klausimais, ir pažymi, kad reikia kurti informacines platformas ERA-NET ir Europos visuotinę gyvūnų sveikatos ir technologijų platformą; mano, kad turi būti geriau informuojama apie naujų ir patobulintų diagnozės metodų (pvz., grandininės polimerazės reakcijos) privalumus ir trūkumus ir šie metodai turi būti naudojami gyvūnų ir žmonių labui, siekiant užtikrinti ir gyvūnų apsaugą, ir saugaus maisto tiekimą žmonėms visame pasaulyje, ypač naujose valstybėse narėse;

73. pabrėžia vartotojų informavimo svarbą siekiant užtikrinti, kad jie suprastų, kaip plinta gyvūnų ligos, koks didelis jų poveikis ir kokia jų reikšmė saugaus maisto pasiūlai;

74. yra tvirtai įsitikinęs, kad turėtų būti uždrausta klonuoti gyvūnus ekonominiais tikslais;

75. susirūpinęs, kad gyvūnų sveikatos ir gerovės lygiui Europoje gali būti pakenkta dėl importo iš trečiųjų šalių, kurių ūkininkams netaikomi tokie patys gyvūnų gerovės ir sveikatos reikalavimai; ragina Komisiją išnagrinėti būdus, kaip apsaugoti nuo tokio tipo trečiųjų šalių konkurencijos, taip pat apsvarstyti importo priemones, ir pateikti šį klausimą aptarti atitinkamuose PPO forumuose;

76. mano, jog tai, kad delsiama imtis priemonių, reikalingų užtikrinti, kad iš Brazilijos būtų importuojama tik tokia jautiena, kuri pagaminta nesant pavojaus, kad galvijai galėtų būti užsikrėtę snukio ir nagų liga, silpnina visuomenės pasitikėjimą ES gyvūnų sveikatos sistema;

77. ragina Komisiją užtikrinti, kad PPO derybų rezultatai nepakenktų Europos ūkininkų galimybėms išlaikyti ir kelti gyvūnų sveikatos ir gerovės lygį; mano, kad galimybė taikyti importuojamiems produktams tuos pačius reikalavimus kaip ir pagamintiems Europoje yra pagrindinis veiksnys siekiant užtikrinti subalansuotus derybų rezultatus;

78. ragina Komisiją, atsižvelgiant į PPO derybų rezultatus, priskirti kiaušinius prie jautrių produktų, siekiant išsaugoti gyvūnų sveikatos ir gerovės pažangą atitinkamoje žemės ūkio srityje;

79. yra susirūpinęs dėl to, kad daugėja įrodymų, jog auganti tarptautinė prekyba gyvais paukščiais bei paukštienos produktais yra susijusi su tokių ligų, kaip antai paukščių gripas, radimusi ir plitimu; ragina Komisiją išnagrinėti šiuos įrodymus ir esant reikalui pateikti atitinkamų veiklos pasiūlymų;

2008 m. gegužės 22 d., ketvirtadienis

80. palankiai vertina Komisijos ketinimą laikytis PPO įsipareigojimų, susijusių su sanitarinėmis ir fitosanitarinėmis (SFS) priemonėmis, tačiau mano, kad įsipareigojimų laikymasis neturi užkirsti kelio pagal PPO Susitarimą dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių taikymo aiškiai leistinai galimybei pradėti taikyti priemones, kurios padėtų užtikrinti aukštesnį apsaugos lygį moksliskai pagrįstais atvejais; taip pat mano, kad siekiant užtikrinti, kad būtų lygiuojamasi į aukštesnį apsaugos lygį, svarbu skatinti priimti tokias priemones tarptautiniu lygmeniu;

81. mano, kad naujuosiuose laisvosios prekybos susitarimuose su Indija, Korėja ir Pietryčių Azijos šalimis turėtų būti subalansuotas skyrius dėl SFS priemonių ir gyvūnų gerovės;

82. ragina Komisiją į visas savo vystymosi programas įtraukti gyvūnų sveikatos ir gerovės klausimą, siekiant suderinti šias programas su vidaus koncepcija ir perteikti šios politikos naudą šalims partnerėms;

83. ragina Komisiją pasirašyti veterinarijos protokolus su potencialiomis eksporto rinkos šalimis, pvz., Kinija.

*
* *

84. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

ES strategija trečiajame Orhuso konvencijos šalių susitikime

P6_TA(2008)0236

2008 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES strategijos trečiajame Orhuso konvencijos šalių susitikime, kuris vyks Rygoje (Latvija)

(2009/C 279 E/21)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1998 m. birželio 25 d. Orhuso konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais ir į trečiąjį konvencijos šalių susitikimą (MOP-3), įvyksiantį 2008 m. birželio 11–13 d. Rygoje (Latvija),
- atsižvelgdamas į žodinį klausimą B6-0157/2008, pateiktą Aplinkos apsaugos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto vardu,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi Orhuso konvencija įsigaliojo 2001 m. spalio 30 d.,
- B. kadangi 2008 m. birželio mėn. minimos 10-osios konvencijos metinės,
- C. kadangi 2005 m. vasario 17 d. Europos bendrija ratifikavo Orhuso konvenciją ⁽¹⁾ ir ją taip pat ratifikavo beveik visos valstybės narės, išskyrus vieną,
- D. kadangi šiuo metu Orhuso konvenciją jau pasirašė 41 šalis,

⁽¹⁾ 2005 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimas 2005/370/EB dėl konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais sudarymo Europos bendrijos vardu (OL L 124, 2005 5 17, p. 1).